

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

r 16 – 15 augusti 1969 – Årgång 10 – pris kr 1:50 inkl. moms

"Det här är ju rena folkfesten"

utbrister Arne Imsen i barnvälsignelsen denna soliga söndagsförmiddag. "Jag önskar, att den här konferensen skall göras oss mer mänskliga. Finns det någonting så äkta som den sprudlande barnaglädjen? Uppskattar vi, att vi får samlas på det här sättet i vårt land? Tänk på de miljontals barn i andra länder, som inte har möjlighet till det!"

Artikel sid. 8—9.

• Nr 16 Årg. 10 •
15 augusti 1969

Pris: lösnummer 1: 50 kr.
(pren. se sid. 16)

ORGAN FÖR ANDLIG
VÄCKELSE I DAG

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

MIDNATTSROPET

utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NÄSHOLM
Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Halls, Jönköping 57718 - 1900

I DETTA NUMMER:

Sid. 5 UPPVÄCKT UR SÖMNNEN
Av Arnold Andersson

Sid. 6-11 MALMKÖPINGSVECKAN
i text och bild

Sid. 12-13 HELBRÄGDAGÖRELSE
Predikan av Arne Imsen

Sid. 14 TÄLTMÖTESPREMIÄR I HÄSSELBY

m. fl. intressanta artiklar

• nytt • kort • aktuellt •

■ ■ NYHETSBYRÅN NYA KINA anklagar Moskva för att ägna sig åt intensiva krigsförberedelser. Samtidigt pågår en sparsamhetskampanj i Kina. I tidningsartiklar och ledare uppmanas folket att hålla sig berett för krig och åtstramning.

Östeuropeiska bedömare lämnar dagligen rapporter om att Sovjet förbereder ett förintande överraskningsanfall med atomvapen.

President Nixon säger (med tjeck-krisen i friskt minne) att de ryska ledarna är inkompetenta och vacklande och att det finns stor risk att de begår ödesdiga misstag.

■ ■ ÖVER HUNDRA PERSONER har skadats i sammandrabbningarna mellan katoliker (fattig minoritet) och protestanter i Belfast Nord Irland. Femtusen brittiska soldater ligger i beredskap om

situationen skulle bli polisen övermäktig.

■ ■ 1 000 BARN DÖR varje dag i Biafra. 1 barn var nittonde sekund. "Kyrkornas hjälpaktion hotas av en finanskris" säger informationschefen på lutherhjälpen till Expressen. "Enbart från de Nordiska länderna behövs en miljon kronor per månad för att hålla verksamheten i gång".

Arne Imsen:

MOT VISIONENS MÅL

Konferenssommarens ojämförbart största tilldragelse för många maranatavänner — den andra Malmköpingsveckan — ligger bakom, och mängder av intryck och minnen dröjer kvar. Stämmer till eftertanke, förbön och tacksägelse!

Den närmaste framtiden kommer att visa vad denna mönstring betytt för många hem och familjer och i vad mån undervisning och gemenskap mäktat förmedla konferensdeltagarna bestående inspiration, orientering och information för konstruktivt andligt pionjärarbete på de platser och i de grupper och församlingar de representerade.

Skaran var imponerande. Numerärt överlägsen förra årets sommarkonferens och med en djup resonans för det genuina väckelsebudskapet. Allt verkade gudomligt lett och väl tillrättat. Även om den markanta stegringen inte nödvändigtvis behöver betyda motsvarande kvalitativ framgång, är det uppenbart, att arrangörerna också i den tendensen kan utläsa att konferensen fyller ett verkligt behov.

Alla åldrar var representerade och det var en sällsam upplevelse se och förenas med detta breda register av strävsamt väckelsefolk i lovprisning och tillbedjan.

Det rådde försmäktande sommartorka på anrika Malmahed, och den milda vinden svepte stundtals fram med damm — och sandmoln. Det var verkligen svettigt under tältdukarna denna ovanligt heta konferensvecka.

Badplatsen ligger frestande nära, och det var nog ett lockande utflyktsmål för många semesterfirande konferensdeltagare. Men märkligt nog — det vackra men påfrestande sommarvädret förmådde inte nämnvärt skingra intresset för de många sammankomsterna i tält och lägerhydda. Det vittnar väl också om vad det är för motiv och krafter, som drar samman detta föraktade folk till stormöte. Längtan efter Gud dominerar, och den påtagliga vetgirigheten driver samman skaran till möten morgon, middag och kväll. Det är högtid och fest trots timmar och dagar av andlig brottningskamp. Undertonen bär dock alltid bud om seger och framgång för Guds Ord. Våg på våg av andliga välsignelser strömmar in över en lyssnande och förbidade menighet. Varje morgon manifesterades syskongemenskapen och Kristus-tillhörighet i brödsbrytelsen. Hundratals sökte sig till lägerhyddan till dessa oföglömliga stunder. Sedan följde slag i slag, och med stegrad aktivitet bönemöten, bibelstudier, samtals-, missions- och väckelsemöten, endast interfolierade av korta raster.

Stillheten var stundtals total och mycket välgörande och lovprisningen lika medryckande. Långt utöver småtimmarna hördes böneropen från den väldiga skara, som kväll efter kväll dröjde kvar inför Herrens ansikte i lägerhyddan. Ja, dygnets alla timmar bands samman i en böneaktivitet, som skapade en ljuvlig atmosfär över hela konferensområdet. Den avstressande miljön och koncentrationen kring det uppfordrande temat: "Åter till bibeln" gav öppna öron och mottagliga hjärtan åt den andesmorda förkunnelsen.

Men blev Malmköpingsveckan vad den kunde ha blivit? På den frågan kan man svara både ja och nej. De flesta mötte förvisso Gud, men säkerligen inte alla. Årets Malmköpingsvecka löste inte alla problem. Men utan att göra någon jämförelse i övrigt med förra året kan det utan några som helst överdrifter sägas, att den røjde undan många hinder och ledde ett steg vidare mot den höga visionens mål.

Tack vare en utomordentligt arbetsvillig kår av frivillig arbetskraft klaffade de praktiska arrangemangen över förväntan bra. Allt var väl förberett och förstärkte intrycket att *alla* var väntrade och varmt välkomna. Priserna var lägsta tänkbara och förplägnaden strålande. Den personliga omsorgen om var och en fördjupade gemenskapen och gav samvaron prägel av urkristet församlingsliv. Här hade årets Malmköpingsvecka sin största betydelse. Vännerna fann varandra. Kontaktytorna renades och vidgades. Isolerande defekter och sönderslitande irritationsmoment smälte bort, och man fann varandra utan meriterande förtjänster som behovets barn inför nådens tron. Allt detta är underbarare än ord förmår tolka, och om den böns och försoningens Ande, som karakteriserade årets Malmköpingsvecka bevaras och förnyas, finns en ny och underbar utgångspunkt att lösa många lokala gemenskapsproblem, som ofta orsakas av att gammal surdeg besmittar sinnena och skapar disharmoni i grupper och församlingar.

UPPVÄCKT UR SÖMNIEN

Sedan blev jag av ängeln som talade med mig åter uppväckt likasom när någon väckes ur sömnen. Sak. 4:1

Av Arnold Andersson, Göteborg

När tiden var mogen för Israels barn att förlöslas ur Babel, UPPVÄCKTE Gud konung Kores ande, så han lät utropa...

Gud UPPVÄCKTE familjer, huvudmän, präster, leviter. Gud UPPVÄCKTE deras ande till att draga upp till Jerusalem, upp till arbetet, upp till nybygget, upp ifrån trälldomen, tack och lov. (Esra 1:5.)

Sakarja var en profet, och profeten måste UPPVÄCKAS, "Jag blev åter uppväckt såsom när någon väckes ur sömnen" Sak. 4:1 Och ängeln som väckte honom frågade profeten: "Vad ser du" och Sakarja fick se, och komma in på områden han aldrig förut hade varit eller sett. Gud vill i denna tid och i dessa dagar och i denna väckelse *uppväcka* profeter, som idag ligger slumrande med sina budskap, sin nöd och smärta för vårt land och folk.

I

När Jesu ansikte och Jesu kläder förvandlades under bönen, så att de blev skinande vita låg lärjungarna och sov, men då de sedan *vaknade* sågo de hans härlighet, då de sedan *vaknade*...

SOVER DU eller lever du i väckelse? Stiger du från den ena härligheten till den andra?

Paulus uppmanar i Ef. 5:14 "VAKNA upp du som sover och stå upp från de döda, så skall Kristus lysa fram för dig". Detta var budskapet till Sardes: "Vakna upp och håll dig vaken" Upp. 3:2. Det är många idag som likt Elia for-

dom behöver väckas. Han väcktes ju av ängeln och fick nybakat bröd och vatten. Det var en *ny upplevelse* för profeten. Men sedan la han sig ner igen, och ängeln väckte honom ÅTER och sa: "ät och drick, så du orkar fram". (enl. ä.ö.)

Innan jungfrurna i Matt. 25 somnade blev de "sömniga" eller enligt äldre översättning "de nickade till". Det saknas frisk luft där de är. Det är "unket", kvavt och tryckande. Du som känner, att du håller på att "nicka till" GÅ UT i den andligt friska, sunda och hälsosamma luften och börja arbeta och tjäna Herren, och du skall snart känna hur de andliga livsströmmarna börjar pulsera i hela din varelse. Vi har inte tid eller råd att sova nu. Har du åkt förbi något lantställe på sensommaren då folket är i febrilt arbete för att få in skörden? Tjocka, mörka moln vid horisonten närmar sig hastigt, och man vet, att det bara är en tidsfråga innan ovädret bryter löst. Har du sett vad bråttom de har? Ingen tid får gå till spillo, man lejer arbetare. Ja, det får kosta vad det vill *men skörden måste bärgas!*

II

Min käre broder och syster, du ligger väl inte och sover som en gång Jona medan människor omkring dig går under i det vreda, stormiga världshavet. EN OGUDAKTIG KAPTEN FICK VÄCKA DEN OLYDIGE PROFETEN.

Käre vän, bed att Gud får uppväcka din ande, bed att

elden får tändas i ditt hjärta och bed att du blir gripen av nöd för samtiden, nöd för människorna och nöd för vårt land!

Paulus upplevde det: "Jag har stor bedrövelse och oavslutligt kval i mitt hjärta" Rom. 9:2.

Profeterna i det gamla förbundet upplevde sin samtids skuld som sin egen, Daniel bad: "Vi har syndat..." vad blev resultatet? De fick vara med om djupgående och genomträngande väckelser som väckte hela nationer. Budskapet trängde in i kungens palats och i den fattiges koja.

John Knox låg och vred sig för Skottlands frälsning och ropade: "Gud giv mig Skottland, annars dör jag." Min vän, bed att du får en ande som kan gripas, uppröras.

När Paulus kom till Aten "upprördes han i sin ande" när han såg alla avgudatempel, när han såg deras gudsbehov och när han såg dessa vilseförda och vilseledda människor. Apg. 17:16.

III

Jag vill fråga: "Hur reagerar vi, då vi är ögonvittnen till alla "avgudabilder" vi ser i nära nog vartenda gathörn?" Människor formligen äts upp inifrån. Unga människor mals sönder. Man vet att de inte är lyckliga, ty innanför bor en plågad, ångestfylld, skuldmedveten men evig och odödlig själ.

Skulle vi inte som en man resa oss upp och bedja himmelens Gud om nåd och förlåtelse för vår slöhet, slapphet och liknöjdhet, vår försumlighet, vårt gnat och tjat, vår strid och vårt kiv och *med hjärtat i brand för konungens uppdrag och ärende gå ut att plåda en förlorad och döende värld, innan djävulsmaskinerna sätts igång till att meja ner miljoner efter miljoner.*

MALMKÖPINGSVECKAN

Den organiserade frikyrkan kommer aldrig att acceptera väckelse.

Dess destinationsort är Babylon! Kursändringen som blev ödesdiger har i huvudsak skett i detaljerna.

När problembarnet och minoriteten i svensk kristenhet — maranatafolket — samlas till konferens blåses rena signaler. Ingen lämnade Malmköpingsveckan svävande i okunnighet. Direktiven är klara, helt och fullt baserade på Nya Testamentet.

"Istället för frälsningskyrkor har vi fått kulturkyrkor med betalda funktionärer och tjänstemän — LEJDA HERDAR" — säger *Arne Imsen* vidare. "En föreståndare eller evangelist utan HERDESINNE är LIVSFARLIG. Det enda som kan väcka medlemmar i dessa kyrkor är profeter som träder fram med ett informativt och avslöjande budskap."

Speciellt i frågorna om församlingen upplevde vi den helige Andes sanktion. "Men församlingen", utropar *Arne Imsen* med profetisk glöd, "är inget utställningsföremål. Beslöjad går hon genom tiden som en hemlighet för denna världen. Men vid Lammets bröllop kommer slöjan att falla och hennes skönhet och inre kvalitéer blir synliga i det himmelska Jerusalems. Vi tror att den dagen snart är inne. Halleluja!"

Det stiger ett bönebrus från den tusenhövdade syskonskaran under tältdukarna. Hårda kampfyllda år ligger bakom med besvikelser och misslyckanden. Men själens alla knutar löses upp när man i ett ögonblick av nåd får se JESUS. Och

blir påmind om församlingens enastående uppgift i Faderns frälsningsplan.

Missionärerna är hemma. Vittnen från hela landet sitter vid sidan av sina familjer. Bänkrad efter bänkrad.

Det stora konferenstältet i Malmköping är smyckat till fest. Barn och gamla, sida vid sida som buketter. Podiets färgsprakande fanborg representerade miljoner och åter miljoner som väntar att få höra det frigörande maranatabudskapet.

"Du pensionär", säger *Helge Berntsson*, nyss hemkommen från Spanien, "RES UT! Hyr en lägenhet nere i Europa, som får bli högkvarter för unga missionärer!"

Berntssons röda Caravan har gått 11 000 mil på tre år; dvs. 100 km om dagen i sökandet efter förlorade får, om man känner broder Helge rätt.

Familjen berättar om tro, list och enfald i kampen om själar med Francos poliser.

Mari-Anne Sund, Puerto-Rico, vittnar om Guds kallande röst, som måste få tränga ige-

Text: Lassö

nom den tröghets- och motståndsnatur vi alla har inom oss.

Ordet och anden luttrade hjärtan och sinnen. "Du kommer säkert inte undan krisen", sa *Arne Imsen* när konferensen öppnades med brödsbrytelse på lördagen, "men var ödmjuk inför Herren så kommer han att föra dig in i skeendets centrum. Det vi ser nu är bara grunden".

Vägen ÅTER TILL BIBELN blev smalare och smalare. Många bröder trädde fram inför konferensens stora lyssnande auditorium, och bekräftade detta. "Dom tar av en alltihop", sa en smålandsbroder. Eller som *Östen Dahlberg*, pelare från Skellefteå, uttryckte sig i avslutningsmötena: "Herren slår botten ur våra kärl så vi blir RÖR!"

Herren ger och Herren tar. Från lägerhyddan, Malmköpingsveckans kraftcentral, steg böneropen nätterna igenom. *Alf Peterson* gjorde tjänst där praktiskt taget dygnet runt, "bad igenom" till Andens dop, smorde sjuka med olja. "Det går en andeström genom lägret. Träng dig fram, broder och syster, var med!" ropade br. Alf.

Bönenätter och kvällsmöten till trots samlades många hund-

MALMKÖPINGSVECKAN

ra till brödsbrytelsen 8.30 varje morgon. Hela församlingen representerande så många skiftande öden, olika motiv, bakgrund och individuell kamp möttes "nerifrån" eller "uppifrån" på Golgata segerplats vid stunderna när brödet och kalken skiftades.

Ett annat mycket gripande inslag i veckan var när den Helige Ande erinrade om alla som sårats i striden och nu låg sargade efter vägen. Flera hade upplevt hur Anden lagt unga vittnen på deras hjärtan. Ännu fler trädde in i förbönens ansvarsfulla ämbete: "Vi har del i skulden". "Det måste fungera i trossen såväl som vid fronten".

Allt som har liv växer och utvecklas, och Malmköpingsveckan har i det närmaste fördubblats på ett år. Malmahed där en hel stad av tält och husvagnar vuxit upp, sjöd av liv. Där fanns en hel koloni nyfrälsta från Hasslö i Blekinge, där *Kåre Mörkestöl* verkat i vinter, och gästande vänner ända ifrån norra Norge. Barn i alla åldrar tjoade och lekte med nyfunna syskon. Man lagade mat, kokade kaffe efter familjens invanda tider. Men vid mötesdags var allt tyst. Vad som försiggick i tältet angick AL-LA.

Trots att högsommarvärmen stundom var tryckande rådde fullständig samling och koncentration kring ORDET.

Och man kunde verkligen koppla av. Bakom kulisserna fungerade en service-minded tjänarstab till deltagarnas trivsel. Överallt fanns en hjälpande hand. Barnsköterskor, vaktmästare, sjuksköterskor, listan är lång på alla hantverkare. I

Forts. sid. 17

Ruth och Björne Davidsson (t v), Pian Westergård, Irene Gustafsson och Bo Tikkanen (t h) höll i trådarna på kansliet. I förgrunden Ricken.

En del av vittnesskaran med familjer en solig förmiddag.

Missionärerna Doris och Ernst Högländer

MALMKÖPINGSVECKAN

"Aldrig har jag sett en så inspirerad sångarskara"

"Maranatafolket lyckliga är vi..." Sången har tonat med klara, rena barnaröster. — Det har varit Malmköpingsvecka även för de yngsta, som har samlats till barnmöten varje dag. Jag tror inte jag någonsin sett en så inspirerad sångarskara, som när dessa små klämde i med hög och ljudlig stämma: "O, vad jag älskar Jesu namn, det skönaste namnet på jord".

Tänk vilket ansvar vi har som frälsta föräldrar att visa barnen den enkla vägen till Jesus. Jesus sade ju: "Låten barnen komma till mig, och förmenen dem det icke, ty Guds rike hör sådana till."

Lärjungarna visade bort dem står det. — Vi tror nog många gånger att de är för små för att förstå. Men något som det minsta barn kan begripa sig på är atmosfär, även om de inte förstår djuplodande predikningar. Och atmosfär har det varit i dessa barnmöten. Segeratmosfär. — Det var en fröjd att se barnen i trosmarsch tåga runt i lägerhyddan, sjungande och klappande händerna.

På avslutningssöndagens förmiddagsmöte fick alla barnen vara med framme på plattformen och gavs tillfälle att sjunga många av de sånger som de lärt sig under veckan. Det var en gripande upplevelse. I samband med det var det även barnvälsignelse, då konferensens allra yngsta deltagare blev föremål för förbön och tacksägelse.

Min bön är att något av vad vi sått i barnens hjärtan under denna vecka skall få bestående värde.

Ingrid Bark om barnmötena i lägerhyddan

"Maranatabarnen lyckliga är vi..." här är de i konferensens centrum och ger oss en uppfriskande lektion i lovsång och handklappning. Ingrid Bark anför.

BAND INSPELADE I MALMKÖPINGSVECKAN
kan beställas från Midnattsropets Bokförlag AB

MALMKÖPINGSVECKAN

Göta Löfsund med sin ljuslockiga systerdotter i famnen.

GUN SWÄRD:

MARANATABARN – ett ömtåligt kapitel för vårt samhälle

"Barnförbud Maranata-mötena" — ropade en man till någon i mörkret utanför Malmköpingstältet. För inte så många år sedan sände Socialstyrelsen ut P.M. till barnavårdsnämnderna med det goda rådet, att barn borde förbjudas att delta i Maranatas möten. Det blev den hösten en så uppiskad stämning, att Maranata-vännernas egna barn började försvinna från mötena. Den lilla trupp, som inte lät sig rubbas av vare sig hot om läkarundersökning eller kontakt med barnavårdsnämnd, fortsatte att sjunga, klappa i händer och prisa Jesus.

Mot den bakgrunden var det en sällsam upplevelse att se en stor skara finklädde och välkammade barn på podiet i Malmköpingstältet den sista söndagen kl 11. Göta Löfsund med sin ljuslockiga systerdot-

ter i famnen och Ingrid Bark ledde barnen och berättade om barnmötena, som hade hållits under veckan i Lägerhyddan. "Barnen förstår när vi prisar Gud och sjunger och är glada. Jag tror, att jag bara var 4 år, när jag blev medveten om att jag behövde Jesus", sade Göta. Ingrid Bark talade om att barnen en dag gick en riktig trossmarsch i Lägerhyddan. Det måste ju vara betydligt roligare än att sitta högtidligt i en bänk utan att nå med fötterna till golvet!

"Jesus älskar alla barnen, alla barnen på vår jord..." sjöng barnen och klappade i händerna och fortsatte med "Var försiktig lilla munnen med ditt tal, lilla örat vad du hör, lilla foten var du går, och lilla hjärtat vad du tror" och med verklig inlevelse "O, vad jag älskar Jesu namn" och "Med Jesus

i familjen det blir ett lyckligt hem".

Arne Imsen kommenterade: "Det här är rena folkfesten! Jag önskar, att den här konferensen skall göra oss mer mänskliga. Finns det någonting så äkta som den sprudlande barnaglädjen? Uppskattar vi, att vi får samlas på det här sättet i vårt land? Tänk på de miljontals barn i andra länder, som inte har möjlighet till det!"

Kampsången "Maranatafolket lyckliga är vi" har aldrig sjungits så klämmigt som av barnen i tältet. Det var riktigt uppfriskande att höra i sommarhettan. Den gamla, högt älskade barnabönen sjöngs till sist "Gud som haver barnen kär".

En lång rad föräldrar med sina babies kom upp på podiet. Arne Imsen tog de små en efter en i famnen och bad en personlig bön för dem. Även mamorna bad för sina småttingar och prisade Jesus. En pappa hade blivit både frälst och andedöpt under konferensen. Broder Axel R. Ohlson bad om Guds välsignelser över familjerna och sedan fortsatte mötet med predikan av Helge Berntsson över brevet till Filemon.

Det var både barnskrik och många promenader fram och tillbaka av ungar i tältet under mötena, men ingen verkade störd eller besvärad av det. Men priset på medverkan i möte tog den lilla parvel i röd babysitter, som ivrigt fäktade med sina små armar medan de stora sjöng och lovprisade Herren.

"Av barns och spenabarns mun har du upprättat en makt för dina ovänners skull, till att nedslå fienden och den hämndgirige."

MALMKÖPINGSVECKAN

Efter månader och dagar i förväntan, förberedelser och förbön för MALMKÖPINGSVECKAN, kom äntligen dagen då folk började strömma till i Malmköping. Tält växte upp som svampar ur jorden omkring det stora mötestältet, som var hoplappat av flera av väckelsetälten som har på olika håll i vårt land varit ute på kampanjer.

Många kom slentrianmässigt till konferensen:

— Jag är maranatavän. Alltså måste jag till Malmköping.

Andra kom i desperation över ett döende kristenliv:

— Jag reser inte hem utan att ha mött Gud till förnyelse.

Åter andra kom för att studera en konferens hos det belackade maranatafolket.

Jag kom dit kvällen före första mötet. Missstroget tittade

STINA FRIDOLFSSON, kom från kyrklig miljö, blev förnyad och döpt i Umeågruppen:

Veckan blev ett avklädande och krossande av individen"

jag på ruschen: Affärstält, frisör, fotograf, högtalare och vakter. Rymdes den Helige Ande någonstans, inklämd i en så'n här organisationsapparat?

Trots mina betänkligheter, så manifesterade den Helige Ande redan från början sin närvaro på mötena. Hela veckan var ett avklädande och utblottande och krossande av individen. Samti-

digt förnam man Ordets skapande kraft. Man anade något av vilka möjligheter man har att påskynda Guds dags tillkommelse. *Allt* förmår jag i honom som giver mig kraft! När Kristus verkligen får vara min HERRE växer min invärtes människa till, och Gud blir förhärliad.

Kvällsmötena var appeller

MALMKÖPINGSVECKAN

till ofrälsta. Du måste födas på nytt! Sängen, vittnesbörden och vittnena vädjade till alla syndare till frälsning, frigörelse och förnyelse. Varje kväll stod en skara världsmänniskor i tältöppningarna och lyssnade med osäker hållning och stil till budskapet som bombarderade dem.

Somliga kom bara en gång. Efter att ha argumenterat litet med någon av människofiskarna som gick runt under eftermötet, gick de bort, kritiska och sårade i själen. Andra kom tillbaka. "Ni sjunger vackert!" var en ofta återkommande förklaring som ursäkt. Guds Ord är levande och kraftigt. Människor som kom till mötena av nyfikenhet och för att få litet gratisunderhållning, blev till sin egen stora förvå-

ning överbevisade om synd och nåd, och föddes på nytt.

Åter andra gick bort i förtvivlan och utan att våga ta emot Jesus till frälsning. "Hur ska det bli se'n? Hur ska man kunna bli bevarad?" Malmköpingskonferensen är slut. I Malmköping finns många människor som gick på mötena, människor som inte hann mogna till skörd på den korta malmköpingsveckan. Bed skördens Herre att han sänder arbetare till skörden!

Gud har kallat särskilda människor till att stå i förbönens tjänst. Vid ett möte fick de gå fram inför Guds ansikte. De fick själva förbön för att orka stå kvar i den självutplånande uppgiften att i tysthet kämpa i förbön för Herrens verk. Jag glömmer aldrig den

synen: Stillsamma, provade människor som fått ansvaret att arbeta utan att synas. Deras lön blir stor i himmelen. Men det är inte bara förebedjare som är kallade till att bedja. Guds Ande verkade fram ett behov av bön hos oss. I lägerhyddan som var avskild för bön dygnet runt, kämpade människor med Gud varje natt. Jakobs rop: "Herre, jag släpper dig icke med mindre du välsignar mig!" var i mångas ande. Och Gud slog sönder många höftsenor, men välsignade alla som tog emot.

Maranata vän som var på konferensen! Låt inte tidens omsorger förkväva den sådd du fått i ditt hjärta! Sådden måste vattnas för att kunna tillväxa. Vi måste bedja! Det är en livsnödvändighet! HERRE, LÄR OSS ATT BEDJA!

HELBRÄGDA- GÖRELSE II

Predikan i sammandrag *av ARNE IMSEN*

Anstöten börjar med den övernaturliga födelsen. Han avlades av den helige Ande. Det var alltså fråga om ett under. Men det är ju detta som ständigt upprepas och som människor icke förstår. Det är kristendomens ständiga mysterium. Vad sa Jesus till den lärde Nikodemus? Mycket hade han förstått, han var intellektuellt utrustad, han var en bildad man, och dessutom en framstående teolog. Men det var någonting som han icke hade förstått och det var det här med den nya födelsen. Läs Joh. 1: 12 så ska du få höra vilket underbart frälsningsbudskap vi har att erbjuda människorna. "Åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bli Guds barn åt dem som tro på hans namn." *Makt att bli Guds barn.* Jesus var människoson, men han var också Guds son. Han var avlad på övernaturlig väg och på samma sätt som Jesus avlades av den helige Ande, så upplever den som tar emot Jesus Kristus, pånyttfödelsens hemlighet. Det är ju detta, som är så oerhört betydelsefullt, det är ju det enda sättet vi kan frälsas från Adams fallna släkte och frälsas in i Guds eviga rike, som icke bävar.

Det heter vidare: "och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttlig vilja, ej heller av någon mans vilja utan av Gud." Född av Gud. Jag är född två gånger. I den första födelsen fick jag mitt jordiska namn. Jag fick det utan något vattenstänk på huvudet därför att mina föräldrar trodde icke på den nåd kyrkan portionerar ut. Jag kristnades icke genom någon kollektivanslutning till något kyrkligt system, men jag blev frälst när jag var nio år gammal. Då föddes jag för andra gången. Första gången då jag föddes blev jag norsk medborgare och då fick jag mitt namn inskrivet i mantalsverket i Oslo. Andra gången jag föddes blev jag himlamedborgare och himlaarvinge. Då fick jag ett nytt namn. Jag vet icke vad det namnet är, men jag vet, att på den

stora uppropsdagen ska jag känna igen det, svara amen och flytta hem. Jag har fått ett nytt namn och det är skrivet där, om jag får använda ett sånt uttryck som i det himmelska mantalsverket. I Livets bok, Lammets bok. När jag föddes på nytt blev jag arvinge enligt löftet, därför att jag var son. I det ögonblicket jag hade fötts till liv var jag son. *Jag var icke slav, jag var son.* Den födelsen var minst lika verklig, som när jag trädde in i en materiell värld. Då jag föddes andra gången, då föddes jag in i en andlig värld och som det första gången visade sig att jag hade liv genom livsuttryck och livsöverflöd, så visade det sig andra gången, då jag föddes på nytt. Jag upplevde den sällsamma glädjen att jag tillhörde Gud. Jag kunde inte ge någon intellektuell förklaring till vad som ägde rum, men mitt hjärta fylldes och det flödade över alla bräddar.

Det nya livet manifesterade sig sedan i gemenskapsbehov. Gemenskap med de heliga, gemenskap i bön. Det manifesterade sig i ett oerhört intresse för den tillkommande världens realiteter, och jag upplevde den tillkommande världens krafter. Det är det bibeln kallar för pånyttfödelse. Det heter: "I haven blivit födda icke av blod, ej heller av köttlig vilja, ej heller av någon mans vilja utan av Gud." Född av Gud, född genom Ande.

Vad är det som sker i nya födelsen? I den nya födelsen inplanteras en ny natur. Det är faktiskt det största undret. *En ny natur.* Förklara det den som kan.

I den första födelsen ärver vi våra föräldrars jordiska natur, med sinne och håg för det som tillhör denna världen. Men i den nya naturen får vi ett nytt sinne, en ny håg, som besegrar synd, förgängelse och död. Den nya naturen ska inte dö. Den gamla dog med Jesus Kristus på

korset. När någon flyttar härifrån kan vi fullt riktigt säga, att han eller hon har *avsömnat*. De vilar till uppståndelsens morgon. Vi ska leva i evigheters evighet. Vet du varför? Jo, därför att Jesus lever. Dör aldrig mer, och vi skall leva med honom.

V

I 1 Joh. 5:1 heter det: "Var och en som tror att Jesus är Kristus han är född av Gud."

Det typiska för den gamla naturen är rebelliskhet, revolt mot Gud och otro i alla dess former. Det är meningslöst att diskutera om andliga realiteter med människor, som icke upplevt Gud. De kan inte förstå det. När vi talar om våra upplevelser, då gör de gällande, att det är inbillning, svärmeri, fanatism. Varför? Den gamla naturens mest typiska kännetecken är otro. Den är djupt rotad i människans personlighet och är helt oemottaglig för trons argument — undret. Otron ändrar sig inte för att det sker under. Då under sker hämtar otron hem de mest otroliga psykologiska förklaringar. Alkoholisten, som i ett enda ögonblick blir förvandlad och fullständigt förändrad, där allting vittnar om att ett nytt liv har börjat, blir naturligtvis inte trodd då han vittnar om att ett gudomligt ingripande totalt förändrade hans livssituation. Allt sänks ner på ett mänskligt plan. Ett miljöbyte... Han hade nått botten, och så mötte han människor, som hade tro för honom, och så fick han nytt mod... Han blev kär i en kvinna, och så hjälpte hon honom ur alkoholismens bojar... Ja, så argumenteras det.

Då någon har blivit helbrägdagjord, gör man på samma sätt. Inte säger otron att det är Gud, som har gjort det. Otron säger: "Ja, det var väl inget riktigt med den sjukdomen." När helbrägdagörelsen är ett faktum, så är det psykiska faktorer som utlöste den. För otron är under helt uteslutet.

Det finns absolut ingen orsak eller anledning, att ta upp någon diskussion med sådana, som satt otron i system och har gjort det till sin livsuppgift att förneka evangelium. Det är just genom sina mycket intelligent försök att hitta bortförklaringar, som otron manifesterar sig.

Frågan är den om vi har tro. Otron har alltid många förklaringar, därför att den vill befästa sina positioner. Den yttersta orsaken till det, är att den vill hålla omvändelsekravet på avstånd. Det är där det sitter.

Det ögonblick man erkänner att Gud har gjort ett under, då kommer också frågan om den personliga frälsningen in i bilden, och då blir det genast allvarligare. Omvändelsekravet och bibelns bestämda och absoluta påståenden om

Jesus, hans uppståndelse, hans återkomst för att döma levande och döda, kommer då att tvinga fram ett personligt ställningstagande. Det blir genast allvarligare. Otron vill hålla sådana samvetsfrågor på avstånd och invagga människor i en falsk trygghet.

VI

Den kristna omvändelsen är så radikal, att det absolut inte finns något som kan jämföras med den. Omvändelsen från mörkret till ljuset, från Satans makt till Gud. Med den kommer det nya: "Var och en som tror att Jesus är Kristus". Den nya naturen *tror*. Fjäll faller från ögonen, och man skådar rakt in i en ny värld. Född på nytt för att *se* Guds rike. Född genom vatten och Ande för att komma in i Guds rike. Det finns en värld minst lika verklig, ja ännu mer verklig än den fysiska och materiella vi lever i. Trons enfald, visar sig i människans enkla och naturliga gudsumgänge. Det blir engel och naturlig tillbedjan. Har du sett det, varit med om det? Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är *född* av Gud. Den nya naturen *tror*, halleluja! och den eviga världen blir verklig och tillgänglig.

Det heter vidare: "Därför när vi älskar Gud och hålla hans bud då veta vi att vi älska hans barn, ty däri består kärleken till Gud att vi hålla hans bud och hans bud är icke tunga. Ty allt som är fött av Gud det övervinner världen och detta är den seger som har övervunnit världen, vår tro. Vilken annan kan övervinna världen än den som tror att Jesus är Guds son. Han är den som kom genom *vatten* och *blod*, Jesus Kristus, icke med vattnet allenast, utan med vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar; Anden, vattnet och blodet, och de tre vittna ett och detsamma." Pris ske Gud! Här har du kontentan av alltsammans. Det är det här aposteln vill ha sagt: "Om vi taga människors vittnesbörd för gott, så må väl Guds vittnesbörd vara förmer."

Vi har hört vad våra biologiska föräldrar sagt oss, vad vår omgivning har sagt, därför att vi är födda med kommunikationsmöjligheter. Vi har organ vi kan höra och se med. Då den *nya naturen* föddes in i oss fick vi på samma sätt möjlighet att umgås med den eviga världen. Lycklig den människa, som har dessa andliga organ vitala och inte förlorat hörseln och synen och inte är döv och skumögd. Det går inte att vara döv på ett öra ens om man skall höra vad Anden säger till församlingarna. Har du kommunikationsmöjligheter med den eviga världen?

Forts. i nästa nr

GUD FINNS

Av

Elisabeth Jansson,
Sundsvall

Vad är egentligen anledning-
en till att man får ett ämne,
som handlar om Gud, på en
svenskskrivning? — Gud, som
av många förklarats som död
för länge sedan. Någon sade:
"Det är inte Gud som har skap-
at människorna, utan det är
människorna som har skapat
Gud."

Trots allt verkar det, som om
vi helt enkelt inte kan strunta
i Gud. Någon sade: "Kan man
hugga ner ett träd som inte
finns?" Svaret blir väl utan
tvekan, nej. Men hur blir det
om vi sätter in Gud istället för
trädet? Är det inte ganska
idiotiskt att diskutera m. m. i
flera hundra år om någon som
inte finns?

Gud kanske finns? ... Nja...
Kanske... Men... man kan
väl inte tro på något som man
aldrig har sett? Nej, vi män-
niskor tror, att först sedan man
kunnat bevisa Guds existens
vetenskapligt, kan vi börja tro.
Gud går inte att mäta med våra

mått och kommer aldrig att
kunna bevisas som vi är vana
vid att få saker bevisade. Vi
måste inse att det finns sådant
som vi inte kan förstå. Det är
det vi har så svårt för.

Jag tror på Gud. Med ordet
"tror" menar jag "litar". Jag
tar honom på allvar. Min tro
grundar sig inte på vad mina
föräldrar, mina kamrater eller
någon annan tror, utan det är
min tro, mitt personliga förhål-
lande till Gud. Det är en levande
tro. Med det menar jag att
Gud är levande för mig. Han är
inte någon torr, gammal gubbe
som sitter uppe i sin himmel.
Han finns här, överallt, nu.

Nu undrar du säkert hur jag
kan tro på en levande Gud så
som världen ser ut i dag. Man
kan ju se på Vietnam, Biafra
eller svälten i Indien. I det här
fallet ska vi inte skylla på Gud.
Felet ligger hos oss själva. Vi
litar inte på Gud och tar honom
inte på allvar.

Helad från svår värk

*"Men när han, som allt ifrån
min moders liv har avskilt mig,
och som genom sin nåd har kallat
mig." Gal. 1: 15.*

Han är en god Gud, ta emot
honom i tro. Jag vill vittna om
vad Jesus genom sin nåd gjort för
mig.

I februari 1965 blev jag helad
från en svår värk, som jag haft
i många år och som bara förvär-
rades med åren. Många gånger
tänkte jag att detta skulle bli min
lott, att inte kunna gå till slut.
Doktorn som jag sökte, sa att mi-
na höftleder var utslitna och det
tycktes vara riktigt, så ont som
jag hade när jag skulle gå någon
längre sträcka. Dag och natt hade
jag en molande värk. Men ära
halleluja! En gång när jag besök-
te ett möte, där en ringa Herrens

*"Jag trodde det skulle bli min lott att inte kunna gå till slut,
men Jesus gjorde ett under..." säger KATARINA JILLKER,
Gäddede, i sitt vittnesbörd.*

tjänarinna vittnade om ett hel-
brägdagörelseunder, kände jag hur
jag ville ropa högt i tacksamhet
till Jesus och tog emot i tro. När
jag kom hem från mötet värkte
det i höfterna. Jesus kan nog hela
mig också, om han vill, tänkte
jag. *Just från den stunden var jag
helad.*

Men jag har också fått lära mig
att ej förakta läkarna, de är ju till
för dem som ej tro. I ett helt år
gick jag och väntade på att Jesus
skulle bota mig från en växt som
jag hade och läkaren hade flera

gånger uppmanat mig att låta ope-
rera bort den. — Men jag fruk-
tade så för operationen, därför att
läkaren sa, att jag troligen skulle
få ta bort ett helt organ. Jag grät
inför Herrens ansikte över att jag
skulle få en stympad kropp. Det
gick en tid och mitt lidande var
kvar. En morgon då jag var myc-
ket ledsen, frågade jag Herren om
jag fortfarande skulle vänta på
att bli helad, eller skulle jag låta
operera mig? Jag kände Herrens
röst som uppmanade mig: "Gå till

Forts. sid. 17

Med snabba steg till sitt livs första väckelsemöte.

Gunnel och Bernt Martinsson leder mötena.

Maranatatältet — ny träffpunkt i Hässelby

Redan efter första helgen blev Maranatatältet i Hässelby något av en träffpunkt. För de stora ungdomsskaror som går och slår dank i förortstristess och sommartorka är detta med väckelsemöten något helt nytt. Ingen tillfrågad har tidigare varit i kontakt med levande kristendom. Ingen har heller hört talas om, att Jesus Kristus lever i dag och tillfullo kan frälsa. Vem som är mest förvånad vi eller dom är svårt att säga. Ett är dock säkert: Här finns ett stort försummat fält alldeles inpå oss. Tusentals och åter tusentals lever i totalt hedniskt mörker och okunnighet i fråga om livets väg!

Missionärerna Gunnel och Bernt Martinsson och Barbro Stén tillsammans med sångare från Stockholm presenterar evangelium enkelt men levande i tal och sång.

Publiken är lite orolig; man måste ut och blosa även om man bara är tretton år. Valfärden har satt sina spår. Men vår gemensamma bön är att det som gått ner i hjärtat skall slå rot och när kampanjen om fjorton dagar är över en kärve står bärgad.

LASSO

Välkommen till Maranatatältet i Hässelby

(gräsplanen vid Loviselundsskolan)

T-Hässelby Gård

väckelsemöten: tisd.—lörd. 19.30, sönd. 19.00

avslutning 17 aug. (reservation för ev. förlängning)

Medverkande:

Helge Berntsson, Gunnel och Bernt Martinsson och Barbro Stén tillsammans med sångare från stockholmsförsamlingen

GÖR MER FÖR MIDNATTSROPET!

Midnattsropet arbetar nu med sin tionde årgång. Jobbiga men intressanta år ligger bakom. Nu önskar vi för kommande behov engagera många flera i aktivt arbete för litteraturmissionens fortsatta expansion och utveckling.

Kan vi räkna med ditt stöd? I så fall kanske ett eller flera av nedanstående förslag kan förverkligas omedelbart! Kom med bland medarbetarna i denna aktion för Midnattsropets utbredning i vårt land!

1. ☐ Jag förmånsprenumererar till årets slut kr. 10:—
☐ Jag förmånsprenumererar till årets slut samt för år 1970 kr. 37:—
 Ge en eller flera av dina bekanta en gåvoprenumeration till årets slut. 1 pren. kr. 10:—. 5 pren. kr. 45:— (Namn och adr. nedan).

2. GÅVA TILL TIDNINGSMISSIONEN.

Midnattsropet, den minst kostnadskrävande budbäraren av ett radikalt väckelsebudskap, kan med din hjälp nå dit ingen av våra evangelister kommer. Ge en gåva nu eller vid en tidpunkt du kan och själv bestämmer!

☐ Jag önskar stödja tidningen med en gåva kr Jag inbetalar den omkring / 19....

3. PROVNUMMER TILL VÄNNER OCH BEKANTA!

Ge oss namn och adress på 8 personer du anser bör få ett provnummer av Midnattsropet **gratis**. Fyll i listan!

4. BLI KOMMISSIONÄR!

Försök med denna intressanta och kontaktskapande uppgift, förslagsvis till årets slut. Du kan lämpligen börja med 5 exemplar var 14:e dag. Kostnaden är ringa — endast 4:50 — arbetet krävande, men uthållighet ger frukt och rik välsignelse.

Jag vill försöka med 5 ex. till årets slut ☐
 tills vidare ☐

Sätt kryss i lämplig ruta.

1. Gåvoprenumerationer

Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

2. Sänd provnummer till:

Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

 Namn
 Adress
 Postadress

INSÄNT AV

Namn
 Adress
 Postadress

Riv ut sidan ur tidningen och sänd den till:
 Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm 6

JENNY WESTERLUND

In memorian

Med syster Jenny har en levande personlighet lämnat Maranataförsamlingen i Stockholm. De sista åren av sitt liv tillbringade hon på Högdalens sjukhus, och fastän hon fick ligga till sängs eller sitta i rullstol, mötte hon alltid de besökande med ett glatt leende.

Hon var en tapper kämpe, som i sanning kämpade trons goda kamp ända in mot slutet. Guds verk över hela världen låg henne varmt om hjärtat, och vid hennes sjuksäng fanns

alltid brev och tidningar från vittnen i många länder.

Medan hon ännu var frisk var hon mycket gästvänlig, och många är de Herrens tjänare och tjänarinnor, som i hennes hem på Riddargatan fått både lekamlig, själslig och andlig spis. Vi minns den humoristiska glimten i ögonvrån och det personliga intresse hon visade var och en med tacksamhet.

Frid över hennes ljusa minne!

G. S.

HELAD ...

Forts. fr. sid. 14

läkare!" Samma dag gick jag och uppsökte den läkare som skulle skriva remiss till lasarettet. Jag var nu trygg, jag visste att Gud var med mig.

När jag kom till lasarettet, blev jag av någon anledning inte opererad, utan fick fara hem. Då talade jag med min Gud och sa, att nu får du göra det själv i alla fall. Åra halleluja, Gud gjorde det själv!

Du som läser det här; som är sjuk och har det svårt. Vet att Jesus förvisso ser dig. Han bar våra sjukdomar på korsets trä, likaväl som våra synder. Börja med att helt överlämna ditt liv i hans händer, bed om syndernas förlåtelse, överge synden helt. Stanna inte där! Lyd! Handla! Låt döpa dig i vatten enl. Apg. 2: 38. "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse; då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande."

Bekänn inför världen vad du tror! Vill du gå miste om den välsignelsen? Många har sagt så här: Frälsning, det ska man ha för sig själv. — Men då vill jag säga dig att en frälsning som ej är värd att tala om, är ingenting att ha.

Om någon äger en dyrbar skatt och gräver ner den i jorden, vad nytta och glädje blir det av att äga den? Likaså om någon sitter i ett mörkt rum, men inte tänder ljuset, vad är det för glädje med ett ljus i den stunden?

Min vän. Gräv upp skatten och tänd ljuset och Gud skall välsigna dig! 1 Joh. 3: 21—24. "Mina älskade om vårt hjärta icke fördömer oss, så hava vi frimodighet inför Gud och vadhelst vi bedja om det få vi av honom, eftersom vi hålla hans bud och göra vad som är välbehagligt inför honom. Och detta är hans bud att vi skola tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra enligt det bud han har givit oss. Och den som håller hans bud han förbliver i honom och att han förbliver i oss, det veta vi av Anden, som han har givit oss."

Forts. fr. sid. 7

regementsköket förde Berta Svensson, Astrid Lundgren och Astrid Karlsson befälet över frivilligkåren. "Maten var i toppklass!" Samuel Andersson trollade bort alla ringlande matköer.

På kansliet såg Björne Davidsson och hans värdfolk till att alla anländande fick tak över huvudet och madrass att ligga på.

Tyngsta lasset kanske tältresarna Leif Andersson och Erland Strömqvist drog under överinseende av åkare Fredriksson från Falun.

Avslutningshelgen fick något av folkfest över sig. På lördagseftermiddagen marscherade hela konferensen ner till Hosjöns strand där Gunno och Karl-Henrik döpte 13 vänner till Kristus. Man får förstå solbadarnas överraskade ansikten när de direkt från Svensktopps-skalet hamnade pladask i Apostlagärningarna med bibliskt dop, lovsång och dragspelsmusik. Alla fick en tidning och inbjudan till väckelsemötet.

Pressen fick också den ett efterlängtat skrovsmål i ett semesterslött Sörmland.

Folkfesten fortsatte på söndagen. De båda tälten kunde omöjligt rymma människorna som strömmade till. Mötena var mättade av ett himmelskt AMEN.

När församlingen i kvällsmötet sjöng: "Tänk när släkt och vänner", stod Malmköpingsborna förundrade. "Vad är det för folk som sjunger så?"

Bandspelarna i bilarna stängdes av, rutorna vevades ner. Sången ekade ut över hela trakten: "aldrig skiljas mer".

"Vi möts 1970 om ej striden avblåsts... Frid och Gud välsigne er alla!"

LIV-GLÖD-HÄNFÖRELSE

MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnatts-ropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranata-sångarna, Örebro.

MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård. Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MRM 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus med Dig vill jag leva här/VI har ett underbart hem/Jesus är densamme. Sång av Donald Bergagård.

MRM 6. I mitt hjärta där finnes längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det ska bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranata-sångarna, Jönköping.

MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Seger i Jesus/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Trio-sång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MRM 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Erik Gunnar Eriksson och Donald Bergagård.

MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ängslas du? Sång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MEP 6. Vi skall fara bortom månen/Jag vill evigt prisa Lammet/På löftenas vagnar/Underbar, underbar. Sång av Donald Bergagård.

MRM 12. Alla borde känna till. Tal av Arne Imsen. Sängen Maranatafolket/Det är jubel och fröjd.

MRM 13. När de frälsta tåga in/VI äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.

MRM 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Vetlandasystrarna.

MRM 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat /Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomkvist.

MRM 17. Jesus talar om en bosing/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då? Sång av Inga-Lill Blomkvist och Bertha Svensson.

MRM 18. Som hjorten trängtar efter vatten/VI vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Kurt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 19. O, Jesus Du som kom/Han kommer snart/Jag tackar Gud/Frälsningsglädje. Sång av Eric Gunnar Ericsson.

MRM 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar Dig mer än silver/Nu är jag fri. Sång av Donald Bergagård (Direktinspelning från möte).

MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte.)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård. Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 22. Höjen jubel/säg skall du bli med/Ett vilsegånget barn/Du vår Herre kom. Aina Nilsson sjunger egna sånger.

MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar /Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus /Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric Gunnar Ericsson med strängmusik-sångarna. (Direktupptagn. från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm).

MRM 25. Så älskade Gud världen /Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm).

MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/ Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 476. Under över alla under /Kraften alla får/Ära ske Hans namn/ Jesus Guds väldige son. Solosång av Bertha Svensson. Triosång av Bertha Svensson, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricson.

MRM 481. Men om du kom just nu/När skuggan svunnit/NU har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.

MRM 482. Härligheten väntar/Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd. Sång av Agne Bark.

MRM 484. Käre Jesus min Frälsare och Herre/Ära, ära, ära/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god. Sång av Rune Gelinder.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

..... Skivor nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) 55:—

☐ Sångbladen 70–95 14:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1–95 + pärm 44:50

☐ Sänd mig den norska skivkatalogen gratis.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

• Mötesannonser •

Välkommen till

ÅRETS BIBELSKOLA

I STOCKHOLM

den 18 oktober—16 november

Utförligare annons i nästa nummer.

Bed för Bibelskolant

Maranataförsamlingen

Norrlandskampanjernas avslutning

Avslutningsmöten den 16—17 augusti

ÖRNSKÖLDSEVIK

(vid E 4:ans norra utfart)

LÖRDAG kl 19.30

SÖNDAG kl 15.00

kl 19.00

**VÄCKELSE-
MÖTEN**

LULEÅ

(Hermelinskolans gård)

LÖRDAG kl 19.30

SÖNDAG kl 15.00

kl 19.00

**VÄCKELSE-
MÖTEN**

TÄLTMÖTESKAMPANJ I UMEA

(vid korsningen Kungsgatan—Västergatan)

den 26 augusti—7 september

Väckelse- och frigörelsemöten tisd.—lörd. kl 19.30

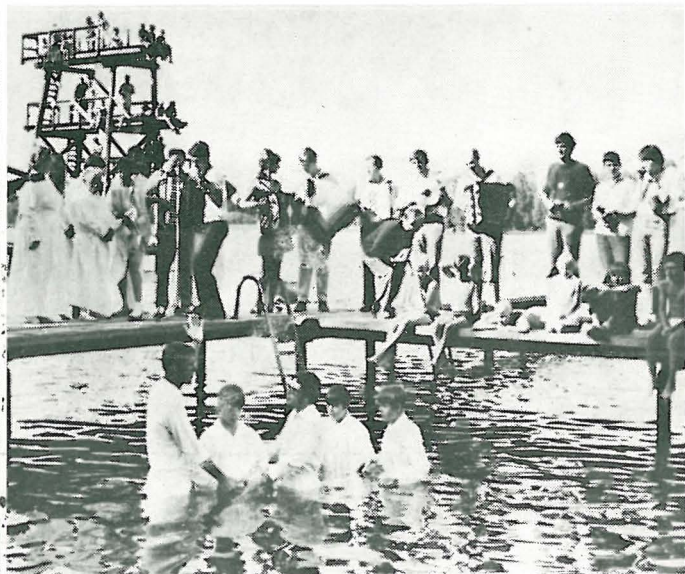
Söndagar kl 15.00 och kl 19.00

VITTEN:

Lasse Johansson, Rune Gelinder, Ingemar Helmner, Erland Strömqvist, Britt Ness, Ulla-Beth och Britt Marie Hansson, Viveka Jillker, Inger Rundkvist, Ulla-Britt Sundlöw, Stina Fridolfsson, Ragnwi Ljung m. fl.

OBS!

Utförlig rapport från Malmköpingsveckans samtalsmöten i nästa nummer.

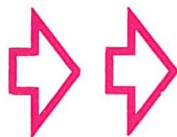

Dop i Malmköping

Tre är de som vittnar om barnaskap hos Gud: anden, vattnet och blodet. Här vid Hosjöns välbesökta badstrand upplever 13 syskon vattnets vittnesbörd i sina liv, genom dop till Kristus.

I konferensen fick många blodets vittnesbörd genom en frälsningsupplevelse. Flera mottog också Andens vittnesbörd genom ett dop i Helig Ande och eld.

”Veten I då icke, att vi alla som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död? Och vi hava så genom detta dop till döden blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende, i liv.

Rom. 6: 3, 4

